

gelse for, at en forbryder kan få et liv uden voldskriminalitet og dermed altså også uden nye ofre, ja, så mener forslagsstillerne tydeligvis, at det er et udtryk for utidig slaphed, og det har man fra en eller anden landsdommer, som er enig i det synspunkt.

Der er ingen grund til at tro, at vedtagelsen af det her lovforslag vil nedbringe volden. Der er ingen grund til at tro, det vil gøre det tryggere at være borger i Danmark. Der er ikke nogen erfaringer, der tyder på, at alene længere fængselsstraffe forebygger voldskriminalitet eller forhindrer tilbagefald for den straffede. Der er altså ret beset ikke noget som helst formål med det her forslag.

Det, der derimod er grund til at bruge meget mere tid på at diskutere, er den forebyggende indsats, som omfatter en lang række tiltag, hvoraf ikke mindst det lange, seje træk for at fjerne de sociale årsager til kriminaliteten er vigtig, men her er forslagsstillerne tydeligvis fuldstændig på udebane.

Ud over voldsforbrydelser vil forslagsstillerne denne gang – det bliver noget andet næste gang – også øge strafferammerne for menneskesmugling, og vi har i Enhedslisten den opfattelse, at der blandt menneskesmuglerne angiveligt findes en række meget usympatiske typer, som fortjener at blive straffet.

Men hovedårsagen til væksten i menneskesmuglingsindustrien er imidlertid den umenneskelige flygtningepolitik, der føres i de europæiske lande, hvor man er godt i gang med at bygge en mur op omkring fort Europa. Menneskesmugling fjernes ikke ved hjælp af hårde straffe. Hårde straffe på det her område forhøjer blot prisen og forhøjer dermed fortjenesten ved menneskesmugling.

Forslagsstillerne synes at gå ud fra den antagelse, at flygtninge, som når til Danmark ved hjælp af menneskesmuglere, altid er misbrugere af asylsystemet. Men det er jo noget frygteligt vrøvl. Mange forfulgte er nødt til at benytte sig af menneskesmuglere for at slippe væk, og der findes da også eksempler på, at menneskesmuglere har gjort det af alt andet end pengebegærlighed.

Enhedslisten vil gerne diskutere strafferammer. Vi vil sågar gerne diskutere, om bestemte typer af voldsforbrydelser ikke også skal straffes hårdere. Men vi vil gøre det dels på et sagligt grundlag, dels vil vi gøre det i en sammenhæng. For hvis der ikke er nogen sammenhæng, kan vi bare gå fra den ene forbrydelse til den anden,

hver gang der er en konkret sag, og hæve strafferammerne, og når vi så har gjort det én gang, så kan vi gentage det igen og igen og igen uden noget særligt formål.

Derfor er det vores opfattelse, at vi skal afvente Straffelovrådets betragtninger om relationerne mellem straffene for forskellige typer af forbrydelser, og så skal vi lægge os fast på noget på den baggrund. Det synes vi også skulle være holdningen hos de øvrige partier i Folketinget.

Jann Sjursen (KRF):

For Kristeligt Folkeparti er det ikke en farbar vej kun at fokusere på hårdere straffe som svaret på kriminalitet. Omvendt er det heller ikke nok at beskæftige sig alene med forebyggelse. Kriminalitet skal mødes med en helhedsorienteret indsats, der omfatter hensyn til både retfærdighed og menneskelighed. Ofrene er nemlig i mange tilfælde ikke kun dem, der bliver ramt af kriminaliteten, men også gerningsmændene.

Venstre og De Konservative har med det fremsatte lovforslag valgt at fokusere på straffen især. Jeg vil godt her indledningsvis pege på nogle af de andre elementer, som jeg før har nævnt, at jeg mener er vigtige i forhold til at imødegå kriminaliteten i samfundet. Det er vigtigt at fokusere på forebyggelse, og det er vigtigt også at fokusere på, hvilke sanktionsformer vi rent faktisk har for ikke mindst at bringe straffede ind på en kriminalitetsfri løbebane, når straffen er udstået.

Når det gælder forebyggelse, er det helt afgørende, at vi ser til, at børn får de optimale opvækstvilkår, at der i virkeligheden skal træffes nogle familiepolitiske foranstaltninger, tages nogle initiativer, for at vi også ad den vej kan være med til at nedbringe kriminaliteten i samfundet.

Vi lægger stor vægt på SSP- og SSP Plus-samarbejdet. Vi lægger vægt på, at den sociale hjælp til kriminelle med misbrugsproblemer, det være sig alkoholikere eller narkomaner, hvor misbruket altså i væsentlig grad er årsagen til kriminaliteten, bliver styrket, for gør den ikke det, er vi lige vidt, også i forhold til at hæve strafferammerne.

Og når det gælder selve sanktionsformerne, er det jo en kendt sag, at straf i sig selv, det, at man burer mennesker inde, sjældent gør mennesker bedre alene af den grund. Derfor er det også vigtigt at se på strafferammerne, udvikle nye, ikke alene inden for murene, men altså også i relation til det, som vi i Folketinget har været me-